

Formanden: Jeg opfattede ikke ordene som en sigtelse imod det ærede medlem personlig.

Viggo Starcke: Hvordan opfattede formanden det så?

Formanden: Jeg vil bede det ærede medlem hr. Viggo Starcke om at iagttage almindelig parlamentarisk orden.

Viggo Starcke: Det gælder alle her tilstedeværende.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Ja, jeg skulle jo vende tilbage til den mere parlamentariske eller den mere politiske side af diskussionen, der drejede sig dels — for mit vedkommende — om nationalbudgettets tal og dels om udenrigspolitikken. Nu skal jeg gøre det første meget let. Jeg skal blot sige til det ærede medlem hr. Knud Kristensen, angående de bemærkninger, han sidst fremførte om nationalbudgettets tal, at han sammenblander stadig afskrivninger og vedligeholdelse. Jeg beder det ærede medlem læse, hvad jeg har sagt, når fortrykket kommer; så tror jeg, den misforståelse, der er os imellem, vil blive rettet.

Dernæst vil jeg sige et par ord om de udenrigspolitiske betragtninger, der blev fremført. Jeg er naturligvis enig med det ærede medlem hr. Knud Kristensen i, at regeringen ikke er berettiget til at forholde rigsdagen eller det udenrigspolitiske nævn vore oplysninger, ej heller vore meninger, og jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at jeg mener heller ikke, vi på et eneste punkt eller et eneste område har gjort det. Jeg forstår overhovedet ikke berettigelsen af visse af de vendinger, det ærede medlem har brugt i sin sidste tales udenrigspolitiske afsnit. Regeringen har ikke ved nogen af de drøftelser, der er foregået, hverken de drøftelser vi har haft ved fortrolige partiformandsmøder eller i det udenrigspolitiske nævn, undladt at besvare de spørgsmål, det ærede medlem har stillet, og vi har meddelt alt, hvad vi vidste om udenrigspolitiske problemer. Derfor forstår jeg slet ikke de udtalelser, det ærede medlem kom med før, at han i alle tilfælde ikke havde hørt, hvad regeringens mening var. Må jeg nævne, at til de forhandlinger, der nu er startet med den skandinaviske kommission, der skal undersøge mulighederne for et nærmere skandinavisk samarbejde, kunne regeringen jo godt have valgt udelukkende embedsmænd og en politisk repræsentant for regeringspartiet. Vi kom på regeringens eget initiativ til

denne sals partier og sagde: der skal to politiske repræsentanter med til disse forhandlinger; ministeriet er af den opfattelse, at foruden en repræsentant for regeringspartiet vil det være rimeligt og rigtigt, at en repræsentant for de øvrige af salens politiske partier kommer med. Det er dog ikke noget tegn på, at vi i disse forhandlinger, som regeringen betragter som meget vigtige og meget afgørende, forsøger på at forholde de øvrige politiske partier oplysninger eller at holde dem udenfor forhandlinger af afgørende betydning.

Over for den besvarelse, jeg havde givet, sagde det ærede medlem hr. Knud Kristensen så, at det, han ville spørge om, var — så vidt forstod jeg det —, hvordan regeringens stilling er i retning af en nærmere vestlig orientering. Nu kan en videbegærlig venstremand her i tinget i dette øjeblik om udenrigspolitiske spørgsmål godt stille spørgsmål til både en statsminister og en udenrigsminister, som det er meget svært at besvare, fordi spørgsmålet i sig selv er uklart formuleret. Det ærede medlem formulerede sit spørgsmål meget uklart. Hvad vil det sige at spørge os om, hvordan regeringens stilling er i retning af en nærmere vestlig orientering, umiddelbart efter at jeg for anden gang i dette ting har sagt, at regeringen betragter vort land som værende forenet med Norden, med Vesteuropa og alle andre frie nationer i økonomisk og kulturel henseende, hvad vore politiske idealer angår; at vi ikke anerkender åndelig neutralitet overfor demokratiets fjender og vil tage kampen op med åndelige våben mod demokratiets modstandere, men at vi naturligvis ikke vil anerkende den betragtning, at vort land ikke fredeligt skulle kunne samarbejde med stater, der bygger på en anden ideologi? Hvad vil det sige at spørge os således, efter at jeg har sagt, at vi deltager i det europæiske genopbygningsarbejde, som det har fundet udtryk gennem Marshallplanen, efter at jeg har sagt, at vi ikke vil indlade os i noget militært engagement, der kan gøre vort land til deltager i en angrebskrig, efter at jeg har erklæret, at vi vil forsvare os, hvis vi bliver angrebet, efter at jeg tydeligt har sagt, at vi betragter det som det første fornødne at søge at få et positivt resultat ud af de undersøgelser, der nu foregår for at få et nærmere skandinavisk samarbejde på det militære område, efter at jeg har erklæret, at vi ønsker, at et sådant samarbejde skal foregå indenfor De Forenede Nationers rammer?

Jeg kan ikke besvare de stillede spørgsmål på anden måde end ved at henvise til det, jeg har sagt fra denne talerstol nu to